

Jeg mener som almindelig borger, ved man så, hvor man har Venstre? Man kommer i tvivl.

Jeg tænker såmænd ikke så meget på det, der blev sagt fra hr. Anders Fogh Rasmussens side, men på det, der ikke blev sagt. Sagen er jo, at det kun er 12 dage siden, samme hr. Anders Fogh Rasmussen sagde noget om, at Venstres bud på samfundet var en medborgerkonto. Ideen skulle være den, at alle skulle kunne indbetale 6 pct. til en personlig konto, og hvis de ikke brugte så meget af den, skulle de have en lille bonus i form af højere pension. Det er det, man kalder en omvendt Robin Hood-metode, hvis jeg har forstået det ret.

I dag hører vi intet om medborgerkontoen. Hvorfor gør vi ikke det? Jeg ved det ikke. Det var det store slagnummer på Venstres landsmøde, men så skete der et eller andet i et gruppe-møde, som jeg naturligvis ikke kender til. Jeg hefter mig ved det, for jeg hører også, partiet altid taler om den åben og ærlig debat.

Et andet eksempel: Jeg har her en omhyggelig dokumentation, men jeg orker ikke at læse op af den, jeg tror det er velkendt, for over flere år har vi også hørt hr. Anders Fogh Rasmussens påstand om, at pengene fosser ud af statskassen. Jeg sad og blev helt nostalgisk dernede, for det hørte jeg heller ikke noget om i dag. Jeg kan også erindre ord om en fejlslagen økonomisk politik og flere penge, der fosser ud af statskassen; det hørte vi faktisk ikke et ord om, ikke en lyd.

Jeg har læst talen, der står faktisk ikke meget om økonomi. Er det, fordi økonomien går godt? Jeg tror det. Er det, fordi Venstre selv må erkende, at denne regering faktisk har faldende underskud, lav rente, fald i ledigheden og lav inflation, uanset hvordan man måler det? Man kan måle det på mange forskellige måder, men man kunne f.eks. se på beskæftigelsen. Beskæftigelsen er steget hastigere i den private sektor på et kortere åremål end i noget andet europæisk land og hurtigere end i mange, mange år.

Summen af de fire nøgler af det, man kunne kalde Finansministeriets diamant, nemlig betalingsbalancesituation, inflationssituation, rentesituation og beskæftigelses- og arbejdsløshedssituation, er lavere, end den har været på noget andet tidspunkt siden 1973, dvs. før oliekrisen slog igennem i Danmark.

For kun 3 måneder siden hørte vi partiet Venstre tale om det offentlige sygehusvæsen, der skulle sættes på aktier og privatiseres. Det hører vi heller ikke noget om mere. Jeg sidder og bli-

ver helt nostalgisk. Hvad skal der nu ske, hvad er det egentlig, vi taler om, hvor står Venstre? Hvis vi skal have en ærlig debat, som jeg forstår er en del af det, Venstre går op i, så må vi også have nogle ærlige udspil. Eller har vi – hvis jeg skulle sætte det på spidsen – at gøre med et parti, som i virkeligheden svinger efter, hvad der nu er meningsmålinger til?

Ifølge hr. Anders Fogh Rasmussen er regeringen og Socialdemokratiet imod den personlige frihed. Vi vil tage ansvaret fra folk, forstår jeg. Vi vil passivisere og bestikke alle danskere med tilskud og gratis offentlig service. Haglbyggerne imod os af mystiske udlægninger af, hvad vi siger, er næsten uigennemskuelige.

Bla. ved afslutningsdebatten i maj sidste år var påstanden, at overskuddet på betalingsbalancen snart er væk, at udgifterne til overførselsindkomster vokser eksplosivt, at skattetryk- ket stiger, og at pengene fosser ud af statskassen. Det var sidste år. Beklager, vi kan konstatere, at alle påstandene er forkerte.

Nu får vi så at vide, at den reelle ledighed fortsat stiger med ikke mindre end 60.000. Beklager, vi kan konstatere, at det er forkert. Jo, hvis man laver lidt statistisk fifleri – det kan jeg også – og vælger et rigtigt år på gennemsnittet og et andet år på gennemsnitlig vækst, så kan man da godt lave sådan noget. Men det er jo ikke det interessante. Det interessante er at finde det reelle ordentlige mål for, hvordan det faktisk er gået. Hvis man måler fra toppunktet for ledigheden, da den var på sit højeste – vi ved jo godt, at det tager tid, inden den økonomiske politik virker – og til billedet i dag, så er den reelle ledighed massivt faldende og beskæftigelsen stigende. Sådan forholder det sig. Dokumentation kan fås på mit kontor.

Til slut vil jeg blot gøre følgende bemærkning. Et gruk – en dansk humorist brugte den betegnelse om nogle af sine små, kloge vers, og Piet Hein har altså sagt det meget præcist i det gruk, som jeg vil slutte min kommentar til Venstre med i dag – lyder sådan her: En yndet form for polemik består i det probate trik at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.

Må jeg for mit vedkommende så blot sige tak for debatten i øvrigt. Jeg glæder mig til at komme i gang med arbejdet. Jeg håber også, at partierne husker deres ansvar, for folk kigger på os lige nu og forventer, at vi kan løfte de første lov-